Nr. van het arrest: 2024/2418
KI/Folio: K/ 13421/24

ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

Kamer van **I**nbeschuldigingstelling

Gezien het voor eensluidend afschrift van het dossier van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, inzake:

[redacted] van Algerijnse nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats in België, thans aangehouden in het transitcentrum Caricole,

geïntimeerde, aanwezig doch vertegenwoordigd door mr. Zouhaier Chihaoui, advocaat bij de balie Brussel, gelet op de afwezigheid van de tolk,

en inzake van:

de **Belgische Staat**, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Dienst Vreemdelingenzaken, met kantoren te 1000 Brussel, Pachecolaan 44,

appellant, vertegenwoordigd door mr. Thomas Schreurs *loco* mr. Edda Matterne, advocaten bij de balie Brussel.

Gelet op:

- het verzoekschrift tot invrijheidstelling namens [redacted] neergelegd op de griffie van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel op 19 april 2024,
- de beschikking van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel van 26 april 2024, waarbij het verzoek ontvankelijk en gegrond werd verklaard en de vrijlating van [redacted] bevolen werd,
- het hoger beroep ingesteld namens de Belgische Staat op 29 april 2024,
- de oproeping van de appellant, de geïntimeerde en hun advocaten om te verschijnen op de zitting van 6 mei 2024,
- de conclusie en stukken neergelegd namens de Belgische Staat op de zitting van 6 mei 2024,
- de conclusie en stukken neergelegd namens [redacted] op de zitting van 6 mei 2024.

Op de zitting van **6 mei 2024** werden gehoord:

- substituut-procureur-generaal J. Vanaudenhoven, in zijn verslag en mondeling advies, strekkende tot de hervorming van de bestreden beschikking,
- de advocaat namens de Belgische Staat, in zijn middelen van verdediging,
- de advocaat namens [redacted] in zijn middelen van verdediging.

***

1.
Het hoger beroep, regelmatig naar de vorm en ingesteld binnen de wettelijke termijn, is ontvankelijk.

2.
[redacted]kwam op 5 maart 2024 met vlucht TB3408 vanuit Algiers Houari Bourmediene aan in de luchthaven van Zaventem. Hij was in het bezit van een paspoort van Algerije en een Franse identiteitskaart. Bij de grenscontrole werd vastgesteld dat het paspoort vier valse immigratiestempels bevatte en dat de Franse identiteitskaart vervalst was. Bijgevolg werd op 5 maart 2024 aan [redacted] de toegang geweigerd en ontving hij een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11).

Eveneens op 5 maart 2024 heeft [redacted] een verzoek tot internationale bescherming ingediend en werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen op grond van art. 74/5, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd hem dezelfde dag ter kennis gebracht. In uitvoering van deze beslissing werd hij overgebracht naar het transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel.

Op 11 maart 2024 werd [redacted] gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 12 maart 2024 werd zijn dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 2 april 2024 werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen op grond van art. 74/6, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet en dezelfde dag ter kennis gebracht aan [redacted]

Op 12 april 2024 ontving [redacted]van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot verder onderzoek.

Op 19 april 2024 werd namens [redacted] een verzoekschrift tot invrijheidstelling neergelegd ter griffie van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel. Dit verzoek werd ontvankelijk en gegrond verklaard bij beschikking van 26 april 2024. Tegen deze beschikking heeft de Belgische Staat hoger beroep aangetekend op 29 april 2024.

3.
Artikel 71 van de Vreemdelingenwet geeft de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegdheid om kennis te nemen van het beroep dat door de vreemdeling wordt ingesteld tegen de vrijheidsbenemende maatregel waarvan hij het voorwerp uitmaakt.

De verzoeker die zijn invrijheidstelling vraagt op grond van artikel 71 van de Vreemdelingenwet heeft het recht om op korte termijn de wettelijkheid te laten controleren van de titels die aan zijn bewaring ten grondslag liggen, terwijl deze voortduurt.

De onderzoeksgerechten moeten onderzoeken of de maatregelen van vrijheidsberoving in overeenstemming zijn met de wet. Zij mogen zich niet inlaten met de opportuniteit en de gepastheid van de beslissing. De wettigheidscontrole houdt evenwel in dat er ook moet worden nagegaan of er geen kennelijke beoordelingsfout is of feitelijke vergissing. Er moet worden onderzocht of de aanhouding in overeenstemming is met internationale rechtsnormen waaronder het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

4.
In graad van hoger beroep [redacted] een conclusie neer, waarin hij volgende middelen aanvoert:

- schending van artikel 74/5, § 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 8.2, 8.3 b), 8.3 c) en 9.2 van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad en artikel 5.1 f) van het EVRM,
- schending van artikel 74/6, § 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 5.1 f) van het EVRM.

[redacted] is thans vastgehouden op grond van de beslissing van 2 april 2024, meer bepaald een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen op grond van art. 74/6, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Wanneer het, op basis van een individuele beoordeling, nodig blijkt en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de minister of zijn gemachtigde een verzoeker om internationale bescherming, in een welbepaalde plaats in het Rijk vasthouden:
1° om de identiteit of nationaliteit van de verzoeker vast te stellen of na te gaan; of
2° om de gegevens te verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek om internationale bescherming en die niet zouden kunnen worden verkregen als de verzoeker niet vastgehouden zou worden, met name in geval van risico op onderduiken van de verzoeker; of
3° wanneer de verzoeker ter voorbereiding van de terugkeer en/of ter uitvoering van het verwijderingsproces wordt vastgehouden, en er kan worden aangetoond op basis van objectieve criteria, zoals het feit dat de verzoeker reeds de mogelijkheid van toegang tot de asielprocedure heeft gehad, er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de betrokkene het verzoek om internationale bescherming louter heeft ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te verijdelen;
4° wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereisen."

[redacted] voert aan dat er in de bestreden beslissing geen enkele verwijzing terug te vinden is over de toepassing van de minder dwingende maatregelen.

Hoewel de wet niet specifiek vereist dat de administratieve overheid of de onderzoeksgerechten aantonen waarom minder dwingende maatregelen kunnen worden toegepast, vereist de wet wel dat de administratieve overheid concrete redenen aangeeft in de bestreden administratieve maatregel waaruit blijkt dat de beginselen van evenredigheid en subsidiariteit duidelijk zijn beoordeeld (vergelijk: Cass. 13 maart 2024, AR P.24.0224.F).

De beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats van 2 april 2024 beperkt zich tot de motivering dat de betrokkene verder moet worden vastgehouden om de elementen vast te stellen waarop het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd, die niet verkregen zouden kunnen worden indien de verzoeker niet vastgehouden zou worden, met name in geval van risico op onderduiken. Concreet wordt aangehaald dat de betrokkene het grondgebied probeerde binnen te komen met vervalste reisdocumenten en tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft dat hij via Facebook in contact is gekomen met een persoon die hem tegen betaling de vervalste documenten heeft bezorgd.

Voormelde beslissing geeft niet de concrete redenen aan waaruit blijkt dat de beginselen van evenredigheid en subsidiariteit duidelijk zijn beoordeeld en is derhalve niet deugdelijk gemotiveerd in het licht van artikel 74/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het hoger beroep van de Belgische Staat is derhalve ongegrond.

Gezien de artikelen:
71, 72, 74/5 en 74/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
11 tot 13, 24, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,

rechtsprekend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond,

bevestigt de bestreden beschikking,

veroordeelt de Belgische Staat tot de kosten van hoger beroep, bedragende 41,80 euro.

De rechtspleging is verlopen met gesloten deuren.

Op de zitting werd uitsluitend de Nederlandse taal gebruikt.

Gedaan te Brussel op **13 mei 2024.**

J. Van Ex raadsheer dd. voorzitter,
K. Piteus raadsheer,
R. Goris raadsheer,
J. Vannieuwenhuyse griffier,

Vannieuwenhuyse Goris

Piteus

Van Ex

R. Goris, raadsheer, die alle zittingen van de zaak heeft bijgewoond en heeft beraadslaagd, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen. Dit wordt vastgesteld door de griffier (art. 195bis Wetboek van strafvordering en art. 785 Gerechtelijk wetboek).

Vannieuwenhuyse